

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ *

Students' Opinions on Participating in Extra Curriculum Activities at Rajamangala University of Technology Krungthep

อมรเทพ สีนวนสูง (Amornthep Seenuansung)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวนทั้งสิ้น 467 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) จำนวน 41 ข้อ ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.964 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่มีเพศต่างกัน สถานภาพต่างกัน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานักศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา และด้านบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

This article is a part of the Master Thesis of Master of Education Degree in Higher Education at Srinakharinwirot University

** นิสิตปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมลล์ : amornthep.see@hotmail.com โดยมีอาจารย์ ดร.อรอนพ โพธิสุข เป็นที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร.จันทร์ศร ภูติอริยวัฒน์ เป็นที่ปรึกษาร่วม

Student of Master of Higher Education Degree in Higher Education, Postgraduate school, Srinakharinwirot University
amornthep.see@hotmail.com Thesis Advisors : Annop Phothisuk, Ph.D., Jantarat Phutiarayawat, Ed.D.

4. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ศึกษาคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านกีฬาที่ไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ: ความคิดเห็น การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Abstract

The purposes of this research were to 1) study students' opinions on participating in extra curriculum activities at Rajamangala University of Technology Krungthep had five aspects; academic supports, promotion of the arts and culture, sports activities, student relationships and some of public service. 2) Compare students' opinions on participating in extra curriculum activities at Rajamangala University of Technology Krungthep in 5 aspects classified by sex, class level, status, faculties and academic achievement. The sample of this research was 467 selected by Stratified Random Sampling and a Sample Random Sampling. Undergraduate students from the Faculty of Technical Education, the Faculty of Industrial Engineering, the Faculty of Science and Technology, the Faculty of Home Economics and Technology, the Faculty of Textile Industry of Technology, the Faculty of Liberal Arts, the Faculty of Business Administration and International College using stratified and simple random sampling technique. A 5 rating scale questionnaire with reliability of .964 was used to collect data. Statistical methods used to analyze data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one way analysis of variance and scheffe' method.

The results of research were as follows :

1. Students' opinions on participating in extra curriculum activities at Rajamangala University of Technology Krungthep in overall and in each aspect were at high level.
2. Students' at Rajamangala University of Technology Krungthep who had different sexes, students and achievement of study had opinions on participating in extra curriculum activities in overall and in each aspect indifferently.
3. There were no different in opinions towards students' opinions on participating in extra curriculum activities in overall among students who were in different class level. When considering in each aspect, there were different in opinions in promotions of the arts and culture aspect, sports activities aspect and public service minds aspect with statistically significant at .05 level. There were no different in opinions in other aspects.

4. There were differences in opinions towards students' opinions on participating in extra curriculum activities in overall and every aspects except sports activities aspect, among students who were in different faculties with statistically significant at .05 level.

Keyword: opinions, participation in student activities. Rajamangala University of technology.

บทนำ

กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในสังคมของนักศึกษาเอง การจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจนรอบคอบและรัดกุมเพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพ จึงกล่าวได้ว่า นักศึกษากำลังอยู่ในกระบวนการที่ถูกพัฒนาและสามารถที่จะมีการพัฒนาพฤติกรรมด้านต่างๆเป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีงามได้มาก กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาด้วยเหตุนี้กิจกรรมนักศึกษาจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.2551: 2)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีนโยบายส่งเสริมงานกิจกรรมนักศึกษาควบคู่กับงานด้านการเรียนการสอนในสายวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสบการณ์ต่อการสร้างงาน และเสริมสร้างสังคม รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวมและการสร้างความพร้อมต่อการปฏิบัติงานในอนาคต โดยส่งเสริมให้นักศึกษาได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ส่งเสริมการเป็นสมาชิกผู้พัฒนาสังคมประเทศชาติ ที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งการจะเดินทางไปสู่จุดนี้ได้ สิ่งสำคัญนักศึกษาต้องอยู่ในภาวะแวดล้อมที่กระตุ้น ให้เกิดความเจริญเติบโตทางด้านสติปัญญา วิถีคิด ทักษะคิด ค่านิยม การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ ความรับผิดชอบตนเองและสังคมรอบข้าง สามารถดำรงตนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลรอบข้าง และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นการที่จะพัฒนานักศึกษาให้เกิดศักยภาพในทุกด้านนั้น จำเป็นต้องใช้กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมและพัฒนา เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงจากกิจกรรม และนำไป ปฏิบัติในชีวิตจริงได้ กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมวิชาการ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. 2554: 219)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งผลการศึกษารังนี้มาอาจจะนำไปเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการวางแผน ปรับปรุงแก้ไขและเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้เหมาะสมกับความถนัด และความสนใจของนักศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่กำลังศึกษาอยู่ ชั้นปีที่ 1 -4 และสูงกว่า ปีการศึกษา 2557 จาก 7 คณะ และ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ จำนวนทั้งสิ้น 467 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 467 คน ได้รับแบบสอบถามโดยการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง คืนมาทั้งหมด 467 คน คิดเป็น ร้อยละ 100

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ประกอบด้วยลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.964 แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

2.1 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 41 ข้อ และข้อเสนอแนะแบบสอบถามปลายเปิด (open ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะและได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างเสรี

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา ของแบบสอบถาม (Content Validity) จากนั้นนำผลที่ได้จากการพิจารณาข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยการหาค่า IOC (Item-Objective Congruency Index) แก่ไขและปรับปรุงแบบสอบถาม

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้ วิธีการ ของเชฟเฟ (Scheffe') รวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยสรุปและนำเสนอผลสรุปในเชิงบรรยาย

3.5 รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด แล้วนำเสนอผลสรุปในเชิงบรรยาย

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ความคิดเห็น ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม ($\bar{X} = 3.82$, S.D.=0.57) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ด้านบำเพ็ญประโยชน์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.89$, S.D.=0.64) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านกีฬา ($\bar{X} = 3.84$, S.D.=0.65) อยู่ในระดับมาก และด้านส่งเสริมวิชาการ ($\bar{X} = 3.83$, S.D.=0.69) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.73$, S.D.=0.75) อยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานักศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา และด้านบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

4. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีสถานภาพ เป็นสมาชิกชมรม คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา คณะกรรมการองค์การนักศึกษา และคณะกรรมการสภานักศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยนานาชาติ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านกีฬาที่ไม่พบความแตกต่าง

6. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับสูง ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไประดับกลาง ระหว่าง 2.25 – 2.99 และระดับต่ำ ต่ำกว่า 2.25 ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีนโยบายในการดำเนินกิจกรรมตามกรอบวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาครอบคลุมกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ โดยจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ การเสียสละเพื่อส่วนรวมและความพร้อมในทุกๆด้าน เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย ดังที่ สำนักกิจการนักศึกษา (2551: ออนไลน์) ได้กล่าวว่า นอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้วมหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการวิชาชีพและวิชาชีพชีวิต จึงถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับปราโมทย์ โชติมงคล (2541: 14) ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้จะส่งผลในตัวนักศึกษาจนเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลซึ่งกิจกรรมนักศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม ได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรธร (2551: 65) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 ด้านส่งเสริมวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมวิชาการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความรู้และทักษะด้านวิชาการอย่างมีคุณภาพ เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาการศึกษา โดยใช้กิจกรรมเป็นศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนานักศึกษาด้านต่างๆ นอกเหนือจากสิ่งที่ยังคงเรียนในชั้นเรียน เช่น กิจกรรมด้านภาษา เป็นต้น ดังที่ สำเนา ขจรศิลป์ (2538:120-121) เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา และเพื่อเสริมสร้างความสามัคคี อีกทั้งด้านส่งเสริมวิชาการยัง ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะทางวิชาการ เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการให้แก่ นักศึกษา รู้จักในการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง

1.2 ด้านศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทยโดยมีศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมในรูปแบบของการอนุรักษ์ จัดขึ้นทั้งภายในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีฝ่ายศิลปวัฒนธรรมที่เลือกโดยองค์การนักศึกษาเป็นตัวกระตุ้นได้ว่ามหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านนี้ ตลอดจนการทำนุบำรุงศาสนา และ

การจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น อบรมจริยธรรมนักศึกษา โครงการแห่เทียนพรรษา โครงการทอดกฐิน โครงการทำนุบำรุงศาสนา สถาน เป็นต้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย และนักศึกษาอาจมองเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความสามัคคี เกิดความรักและภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมไทย ดังที่ สำเนา ขจรศิลป์ (2538:127-128) ได้กล่าวถึง กิจกรรมศิลปวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่บัณฑิตศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ศิลปะการแสดง ศิลปะการพูดและดนตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ ปลุกฝังค่านิยมความภาคภูมิใจและความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทยให้แก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป

1.3 ด้านกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักใน ความสำคัญของกิจกรรมกีฬา โดยจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพ และจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างทักษะและประสบการณ์ ให้กับนักศึกษาได้ออกกำลังกาย เรียนรู้กฎกติกา มารยาท นำมาซึ่งความพร้อมในการเรียนและปฏิบัติงาน เช่น การแข่งขัน กีฬาสาธิตเกมส์ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาราชมงคลแห่งประเทศไทย ดังที่ มนตรี แยมกลกร (2538: 6-7) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิตศึกษาเป็น รู้จักการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ หรือได้มีโอกาสแสดงออกถึง ความสามารถด้านกีฬา ฝึกให้บัณฑิตมีบุคลิกภาพเป็นสุภาพชน มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และสำเนา ขจรศิลป์ (2538: 127-128) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางด้านกีฬาเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักศึกษาได้ออกกำลังกายระหว่างนักศึกษาภายในสถาบันและนอก สถาบัน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างนักศึกษา ปลุกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อ สุขภาพและพลานามัยและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาและอาจารย์

1.4 ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วย กับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาด้วยการจัด กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ให้นักศึกษาเกิด ความรักความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยหรือระหว่างนักศึกษาในคณะหรือรุ่นพี่กับรุ่นน้อง ตลอดจนการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น พร้อมทั้งสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ และลดการเกิดอุปสรรคในการดำรงชีวิตในรั้ว มหาวิทยาลัย อีกทั้งยังทำให้นักศึกษารักและภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพอีก ด้วย ดังที่สำเนา ขจรศิลป์ (2538: 127-128) ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่จัดให้ นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาได้รับทราบแนวนโยบายและขอบข่ายของการส่งเสริมและดำเนินการ จัดกิจกรรม รวมทั้งกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยและสถาบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษา และอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา และ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ และถ่ายทอดประสบการณ์การจัดกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้มีการร่วมกัน พิจารณาแก้ไขปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวทางของการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนักศึกษาด้วย

1.5 ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เห็นด้วย กับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ช่วยให้ นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและเสียสละเพื่อส่วนรวม ได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ใน ที่ห่างไกลความเจริญ ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกขาดโอกาสในการศึกษา นักศึกษาจึงอาสาเข้าไปพัฒนาสร้างสิ่ง

อำนวยความสะดวกต่างๆ เช่นโครงการสร้างห้องสมุดและอาคารเอนกประสงค์ กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท การอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น ดังที่ สำเนา ขจรศิลป์ (2538: 127-128) ได้กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือประสานงานระหว่างนักศึกษาและท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น อีกทั้งนักศึกษายังได้รับประสบการณ์ตรง อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบต่อที่ดีต่อสังคม โดยเฉพาะชนบทเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม ในระหว่างนักศึกษาร่วมสถาบันและสถาบันต่างกัน เพื่อฝึกให้นักศึกษาเป็นผู้นำที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดี โดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอยู่มีเหตุผลด้วยความรอบคอบและอดทน ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนารวมทั้งมีความคิดที่สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวมนอกจากนี้ยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย และสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสุวัฒน์ ปรีธปริง (2548: 66) ที่ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต พบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สถานภาพ คณะวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลตามตัวแปร ดังนี้

2.1 นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเพราะในปัจจุบันนี้หญิงและชายมีสิทธิ์เท่าเทียมกัน การแสดงความคิดเห็นหรือการทำกิจกรรมจึงแสดงออกได้อย่างเต็มที่ เพศจึงไม่เป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งยังทำให้การแสดงออกทางความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัยที่จัดขึ้นนั้นสามารถเข้าร่วมได้ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง โดยนักศึกษาสามารถทำงานร่วมกันได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมดังกล่าวมีองค์ความรู้และทักษะประสบการณ์สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทุกเพศ โดยนักศึกษาอาจมองว่ากิจกรรมเหล่านี้มุ่งพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ พัฒนาระบบการคิดฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม มีความสามัคคีและความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551: 2) การเข้าร่วมกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะทางด้านต่างๆ ให้เป็นนักศึกษาเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ สอดคล้องกับจิรวัฒน์ วีรังกร (2546: 36) ได้กล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเพียบพร้อมไปด้วย ความรู้ ความสามารถ มีวิจรรย์ญาณ เสียสละต่อส่วนรวม มีคุณธรรม และสุภาพอ่อนน้อมที่แข็งแรงส่งผลไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทุกด้าน พร้อมทั้งรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการแก้ไขปัญหา

เฉพาะหน้า รู้จักควบคุมอารมณ์ จึงอาจส่งผลให้นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา และด้านบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเกิดจากการนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า เป็นชั้นปีที่ต้องเตรียมตัวเข้าสู่การประกอบอาชีพ จึงสนใจออกไปหาประสบการณ์ข้างนอก เพื่อเรียนรู้ชีวิตในสังคม อีกทั้งยังมีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมมากพอสมควร จึงลดบทบาทด้านกิจกรรมลง และให้ความสำคัญกับการเรียนเพื่อพัฒนาตนเองให้มากยิ่งขึ้น เพราะเป็นปีสุดท้ายซึ่งจะจบการศึกษา จึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มุ่งเน้นในการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543 : 23) กล่าวว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีความตื่นเต้นและสนใจต่อทุกสิ่งรอบด้านไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนหรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย มีความตั้งใจในการศึกษาและอยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย และเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์ ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 2 ไม่ค่อยพอใจในครูบาอาจารย์ เริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งและเป็นปฏิปักษ์ต่อมหาวิทยาลัยและมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 3 มักจะสงบเงียบชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อน และนิสิตชั้นปีที่ 4 จะไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย แต่จะสนใจเรื่องเกี่ยวกับงานการศึกษาต่อและความก้าวหน้าในอนาคตรวมถึงความแตกต่างในการใช้ชีวิต รวมถึงวุฒิภาวะ ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกีฬาแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีทักษะและประสบการณ์ในการช่วยเหลือสังคมมานาน อีกทั้งยังต้องเตรียมตัวเข้าสู่การประกอบอาชีพ จึงสนใจออกไปหาประสบการณ์ข้างนอก เพื่อเรียนรู้ชีวิตในสังคมจึงลดบทบาทในการทำกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ลง

ส่วนด้านส่งเสริมวิชาการและด้านนักศึกษาสัมพันธ์ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมดังกล่าวมีองค์ความรู้และทักษะประสบการณ์สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทุกชั้นปี โดยนักศึกษาอาจมองว่ากิจกรรมเหล่านี้มุ่งพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ พัฒนาระบวนการคิด ผึกทักษะการทำงานเป็นทีม มีความสามัคคีและความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน และสามารถพัฒนาทักษะทางด้านต่างๆ ให้เป็นนักศึกษาที่มีความสมบูรณ์ จึงอาจส่งผลให้นักศึกษาทุกชั้นปีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นพคุณ สุตประเสริฐ (2552:62) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่สถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมต่างๆที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะกลุ่มนักศึกษาตามสถานภาพ แต่จะจัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มากกว่ามุ่งเน้นให้นักศึกษาทุกคนได้แสดงออกทางความคิด ความสามารถ จึงทำให้มีความคิดเห็นในสถานภาพที่ต่างกันจึงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2545: 6) กล่าวว่า

กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานิสิตในด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมเติมเต็มให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ เสียสละ มีวิจรรย์ญาณ มีคุณธรรม จริยธรรม หรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุศักดิ์ ตั้งปณิธานวัฒน์ และคณะ (2550: 75) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้นำกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า องค์การบริหารองค์การนักศึกษา สภานักศึกษา สโมสรนักศึกษา คณะ ชมรม นักศึกษา และพรรคนักศึกษา มีปัญหาในการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 นักศึกษาที่ศึกษาคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่งเสริมวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านส่งเสริมวิชาการแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมส่งเสริมวิชาการที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นนั้นไม่ได้เฉพาะเจาะจงเพียงคณะใด คณะหนึ่งจึงทำให้นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจสามารถเข้าร่วมได้ พร้อมได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความสนใจและสามารถทำให้เกิดการพัฒนา ซึ่งแตกต่างจากนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มองว่าการจัดกิจกรรมวิชาการไม่สอดคล้องกับคณะวิชาและสาขาที่เรียน จึงไม่ให้ความสนใจถึงศักยภาพของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ในกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด และด้านศิลปวัฒนธรรม นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ และ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่เกิดจากบุคลิกภาพและความสนใจที่แตกต่างกัน ทำให้แนวคิดในการร่วมกิจกรรมจึงแตกต่างกันออกไปตามด้วย ทั้งนี้ นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมน้อยกว่าคณะอื่นๆ ซึ่งอาจเนื่องจากนักศึกษาไม่มีความสนใจกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และนักศึกษาส่วนใหญ่เรียนในหลักสูตรภาษาอังกฤษ ส่วนนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมมากกว่าคณะอื่นๆ เพราะคณะมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาและได้จัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย เช่น การสวมใส่ชุดไทยในชั่วโมงเรียน กิจกรรมศึกษาดูงานด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีในวันสำคัญต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สหสวรรค์ ผลอรอด (2551: 69) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และโดยรวมแตกต่างกัน และด้านนักศึกษาสัมพันธ์ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยนานาชาติ และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นแตกต่างจาก

นักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ซึ่งไม่ได้เจาะจงคณะใดคณะหนึ่งในการจัดกิจกรรม และอาจทำให้ไม่ตรงตามความถนัดและความสนใจของนักศึกษา

และด้านกีฬาที่ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้อาจเนื่องจากลักษณะกิจกรรมไม่เฉพาะเจาะจง นักศึกษาทุกคณะวิชาสามารถเข้าร่วมได้ ทำให้นักศึกษาสามารถดึงศักยภาพของตนเองออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่ในกิจกรรมกีฬาทางมหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น และเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ จึงทำให้นักศึกษายังคงสนใจในกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ดังที่สำเนาวี จจรศิลป์ (2538: 127-128) ได้กล่าวว่า กิจกรรมทางด้านกีฬาเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักศึกษาได้ออกกำลังกายระหว่างนักศึกษาภายในสถาบันและนอกสถาบัน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและพลานามัยและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาและอาจารย์ อีกทั้งยังเป็นการช่วยผ่อนคลายความเครียดทำให้เกิดอารมณ์แจ่มใสและจิตใจเบิกบาน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านอารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ กังมั่ง (2543: 67) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนิสิตไม่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่าลักษณะของกิจกรรมที่จัดไม่ได้เน้นสำหรับสาขาวิชาใดโดยเฉพาะแต่เป็นการจัดสำหรับนิสิตโดยทั่วไป

2.5 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมต่างๆที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ไม่ได้เน้นเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง แต่จัดให้นักศึกษาโดยทั่วไปได้มีส่วนร่วมรับประโยชน์และประสบการณ์ไปพร้อมๆกัน ทำให้นักศึกษาทุกกลุ่มสาขาวิชาได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 70) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมควรเป็นไปเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนส่งเสริมค่านิยมที่ดีของนักศึกษาพร้อมทั้งนักศึกษาควรได้รับการแนะนำในการเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมกับความถนัดของตน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2551: 2) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ในอนาคต กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีส่วนในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในสังคมของนักศึกษาเอง สอดคล้องกับ อภิรติ เสนาะศัพท์ (2555: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยในเรื่องการรับรู้และความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมไม่แตกต่างกัน และวชิยา ฤกษ์เมธ (2546 : 72) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับ ผลการวิจัยพบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยในรูปแบบกิจกรรมบังคับไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านส่งเสริมวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมวิชาการที่ต่อเนื่องเป็นรูปธรรม และมีความหลากหลายตรงกับความต้องการของนักศึกษา พร้อมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอย่างทั่วถึง เพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น
2. ด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ และขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นต้น มีการสอดแทรกคุณธรรมเพื่อนำมาปรับใช้ในชีวิตและปลูกฝังค่านิยมที่ดี และกิจกรรมที่จัดควรมีการประชาสัมพันธ์ ในหลายรูปแบบอย่างทั่วถึง
3. ด้านกีฬา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านทักษะ มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ควรมีกิจกรรมด้านกีฬาที่หลากหลายและมีการวางแผนงานเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขัน สิ่งสำคัญคือควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง
4. ด้านนักศึกษาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนา มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ระหว่างสาขา และระหว่างคณะ เพื่อให้ความสามัคคี โดยให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม และประสานงานที่ดีจากสโมสรนักศึกษา องค์การนักศึกษา และสภานักศึกษา เพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นมีความน่าสนใจ ควรมีการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ให้มีความน่าสนใจเพื่อให้นักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยได้รับข่าวสารอย่างทั่วถึง
5. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนา มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมกิจกรรมปลูกจิตสำนึกนักศึกษาให้สนใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมนั้นนอกจากจะพัฒนาสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแล้วยังสร้างประสบการณ์ตรงให้กับนักศึกษาได้เรียนรู้ถึงสภาพที่แท้จริงของสังคม รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความสามัคคี และมีความเสียสละ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางในการจัดกิจกรรม
2. ควรศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

จิราวัฒน์ วีรังกร. (2542). แลกเปลี่ยนเรียนรู้คุณภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษา. กรุงเทพฯ: กองกิจการนิสิต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นพคุณ สุดประเสริฐ. (2552). *ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดง*

นาฏศิลป์ดนตรี.ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เนาวรัตน์ กังมั่ง. (2543). *ทัศนะของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม มหาวิทยาลัยรังสิต*.

ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปราโมทย์ โชติมงคล. (2539). นโยบายกิจการนักศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ในแผนพัฒนาฯระยะ 8.

วารสารกองบริการการศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย. 2540-2544(8): 14.

พระมหาสุววัฒน์ ปรีธป้ง. (2548). *ทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงาน*

กิจกรรมนิสิต. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มนตรี แย้มกสิกร. (2538). “*กิจการนิสิตกับการผลิตบัณฑิตยุคโลกาภิวัตน์*” ในเอกสารเย็บเล่ม. หน้า6-7. ชลบุรี:

มหาวิทยาลัยบูรพา.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. (2554). *คู่มือนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*. กรุงเทพฯ:

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน.

วสุชัย ฤกษ์เมธ. (2546). *ทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการจัดกิจกรรม นิสิตของมหาวิทยาลัย*

ในรูปแบบกิจกรรมบังคับ. ปรินญานิพนธ์กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2538). *กิจการศึกษายุคโลกาภิวัตน์*.ใน เอกสารทางวิชาการ คณะกรรมการกิจการ นักศึกษา

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

_____. (2543). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนิสิตนักศึกษา*. ส่วนวิจัยและพัฒนาสำนักมาตรฐานอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:

ทบวงมหาวิทยาลัย.

สหสวรรค์ ผลอรธร. (2551). *ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา*.

ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ.

สำนักกิจการนักศึกษา. (2551). *กิจกรรมนักศึกษากับวิชาการ*. สืบค้นเมื่อ7 กันยายน 2557, จาก

http://studentaff.eau.ac.th/activiti/ac_m001a.php

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2545). *สรุปโครงการส่งเสริมกิจการนิสิตนักศึกษา ปีงบประมาณ2544*. หน้า 6.

กรุงเทพฯ: กองการบริการการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักรงานปลัดมหาวิทยาลัย.

_____. (2551). *สรุปความคิดเห็นผู้นำนิสิตนักศึกษา เรื่องรูปแบบการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุม*

เชียร์สร้างสรรค์. หน้าคำนำ

สำเนา ขจรศิลป์. (2538). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย เกษมบัณฑิต.

อนุศักดิ์ ตั้งปณิธานวัฒน์และคณะ. (2550). *ปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้นำกิจกรรม*

นักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี

อภิรดี เสนาะศัพท์. (2555). *การบรรลุผลความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนิสิต ภาควิชาคหกรรมศาสตร์*

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินญานิพนธ์กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาษาต่างประเทศ

Yamane , T . (1967) . *Statistic : An Introductory Analysis* . New York: Harper and Row.